

Mythologia, Padoue, 1616 - 83 : Les neuf Muses

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - 012 : Les neuf Muses](#) a pour reproduction ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia*Padoue, 1616 - 83 : Les neuf Muses, 1616

Consulté le 09/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7802>

Présentation du document

Publication*Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum Paulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

ExemplaireHathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Paginationp. 403

Exposition virtuelle[La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

Temonem sacra sophia hac audite tenentes.

Plutarchus tamen in libello de Musica ex Heraclidæ sententia non Musis, sed vartis hominibus carminum inventionem concessit; qui primam citharæ inventionem Amphioni Iouis & Antiope filio, eiusque poësin tribuit, utpote qui à patre doctus fuerit: Linumque ait Eubœensem primum lamentationes & fletus carmine edidisse, sicut hymnos Anthesionum Anthien, Philammonemque Delphicum canticos de ortu Apollinis, & Diaxæ, & Latone. Demetrius Byzantius libr. 3. poematis non Musis, aut musarum filijs, sed ipsi Apollini harum rerum inventionem tribuit: quippe quem dicat & tibiæ, & citharam, & fidium cantus invenisse cuius rei adducit argum, quod inter Apollinis sacrificia hymni canebantur eam tibiis: cuius est signum in Delo fuit antiquitus illo habitu ut dextra arcum, sinistra Gratias teneret: tum Gratiarum alia tibiæ, alia lyram, alia fistulam orï Apollinis admovebat, ut ait Pausanias. Chalcimachus tamen in quodam epigrammate, non solum Musas poeticam facultatem, sed omnia scriptorum disciplinarumque genera invenisse scribit, sed quid unaqueque invenere, ita patefecit:

καλλιόπη σοφὴν ἠρωΐδος εὐρέν αἰοῖδ' ἤς.
κλειώ, καλλιχάρη κισθόου μελιθεΐα μολπὴν.
ἐντέρπη τραγικοῖσιν χορῶ πολυηχέα ρωνήν.

μελοποιμένῃ θυκοῖσι μελίχρονα βάρβιτον ἦρε.
τελεεθρη χαρίεστα, πόρεν τεχνημόνας ἀλλὰς.
ἕμυς ἀθανάτων ἐρατῶ πολυτεροῖσι εὐρέν.
ἄρμονιν πασσασι πολύμνια δ' ἔσκεν αἰοῖδ' ἤς.
ἔρανη πόλονεῦρε κ' ἔρανην χορὸν ἄσρων.
κωμικὸν εὐρε θαλεῖα. βίοντε κ' ἠθεα κεδνὰ.
Calliopo reperit sapientes pronida cantus
Heroum Clio citharam clarissima vocem
Mimorum Euterpe tragicis latata querelis:
Melpomene dulcem mortalibus anulis ipsa
Barbiton. at suavis tibi tradita tibia fertur
Terpsichore. Divumq; Erato mox protulit hymnos.
Harmoniam eunthūq; Polymnia cantibus addit.
Vranie cali motus atque astra notavit.
Comica vita tibi est, moresq; Thalia repertū.

Hæ Dea magnum sunt in aduersitatibus solatium, & non leues illecebræ ad res honorificas: cum ab illegitimis voluptatibus, & ab omni libidine nos reuocent, ut ait Theocritus in Cyclope:

ἔδ' ἐν ποττῶν ἔρωτα ποδὶ κλειφάρμακον ἄλλο
νικία, ὡτ' ἐχρησαν ἐμοὶ δοκεῖ κ' ἐπίπατον,
ἢ τὰ περὶ δες κῆρον δ' ἐτι τῆτο κχι κ' ἐδ'
γίνεται ἀνθρώποις.

Nulla magis flammæ medicina repellit amoris,
Non qua potatur, qua vnguntur vulnera, q̄ vis
Pieridum leuis hæc & dulcis quippe medela
Munere concessa est superum mortalibus agris.

Harum munus fuit militum animos per car-

Ecc 2° milia